

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

zarządził:

1. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 12 lipca 2022 r., sygn. II KK 594/21 (art. 542 § 3 k.p.k.);
2. stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 92/19;
3. określić sprawę jako załatwioną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Pismami z 13 stycznia 2025 r., skazany M. J. wniósł o wznowienie z urzędu: postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 92/19 oraz postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 12 lipca 2022 r., sygn. II KK 594/21 o oddaleniu kasacji obrońcy m.in. M. J. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 92/19,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt XII K 143/16 – jako oczywiście bezzasadnej.

Mając na uwadze treść przytoczonych pism na podstawie art. 118 § 1 i § 2 k.p.k. zostały ono potraktowane jako wniosek w trybie art. 9 § 2 k.p.k. o wznowienie z urzędu postępowania w oparciu o zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej wynikającej z treści art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – tj. w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k.

Mając tak zdekodowane stanowisko skazanego wskazać należy, że jego inicjatywa nie mogła przynieść oczekiwanego skutku, a mianowicie wznowienia postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 22 lipca 2022 r., sygn. II KK 594/21, jak i postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. II AKa 92/19.

Wobec treści pisma skazanego należy przytoczyć pogląd prawny zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z 23 marca 2023 r., sygn. I KZP 17/22, w którym skład 7 sędziów Sądu Najwyższego uznał, że nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ewentualnego ujawnienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej (szerzej również na ten temat wypowiedział się Sąd Najwyższy w zarządzeniu z 24 września 2024 r., sygn. III KO 131/24, zob. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., sygn. V KO 47/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. III KO 99/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. II KO 17/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. I KO 10/21).

Podzielając zawarte w tych judykatach poglądy prawne, które oparte są na wieloletniej praktyce orzeczniczej – Sąd Najwyższy stwierdza brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu wymienionego na wstępie postępowania kasacyjnego z uwagi na podniesioną przez skazanego okoliczność tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (por. również zarządzenie z 19 listopada 2024 r., sygn. I KO 108/24, oraz zarządzenie z 1 lutego 2024 r., sygn. I KO 109/23).

W dalszej kolejności stwierdzić należy, że wyrok Sądu Apelacyjnego, w Warszawie z 24 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 92/19 został poddany kontroli w postępowaniu kasacyjnym na skutek kasacji wniesionej m.in. przez obrońcę skazanego M. J. . Postanowieniem z 12 lipca 2022 r., sygn. II KK 594/21 Sąd Najwyższy oddalił kasację wniesioną na korzyść tego skazanego jako oczywiście bezzasadną. Oznacza to, że Sąd Najwyższy, będąc zobligowany w postępowaniu kasacyjnym do zbadania kasacji w zakresie uchybień z art. 439 k.p.k., niezależnie od tego czy były one przez skarżącego podnoszone, oddalając kasację, uznał, że orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie, którego wznowienia skazany oczekuje, nie było dotknięte żadną bezwzględną przyczyną odwoławczą. W tym miejscu wskazać należy, że podnoszona przez skazanego okoliczność wskazująca na potrzebę wznowienia postępowania nie opiera się na okolicznościach, które ujawniły się już po zakończeniu postępowania kasacyjnego. Zauważyć ponadto należy, że regulacja art. 542 § 4 k.p.k. – jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 lipca 2022 r., sygn. IV KO 160/21 - służyć ma w zamierzeniu ustawodawcy przeciwdziałaniu dublującemu się sprawdzaniu bezwzględnych podstaw odwoławczych. Przepis ten ma również blokować wybór przez stronę któregoś z dwóch nadzwyczajnych środków zaskarżenia i wskazuje, że podstawą do kwestionowania tego, czy w sprawie zaistniała bezwzględna podstawa odwoławcza jest w pierwszym rzędzie kasacja. Wznowienie postępowania zatem może dotyczyć jedynie sytuacji ujawnionych jako wcześniej nieznane i w wyniku działań po zakończonym postępowaniu kasacyjnym.

W związku z powyższym zarządzono jak w części wstępnej.

[J.J.]

[a.ł.]

